

نيسانچي

سویندم خواردووه به هه قی ته قه ی به رانبه ری

بیکوژم . (هیشتا ته قه به کم قه رزاره .)

* شهویک له بیفو واک *

نیمه دا پیر بوو . به حوکمی شاره زایی فه زلی به سه رمانه وه
هه بوو ، جگه له وهش له به رنه وه ی زور به ی کات خه مبارو گرژو
زمان پيس بوو کاریگه ری به کی زوری له سه ر نه قلی نیمه ی
هه رزه کار هه بوو . نه مه کاتی خوی له ریزی هیزی سواره دا
بووه و تابلی لی لیهاتووش بووه که س نه ی ده زانی چی وای
لی کردبوو واز له سوپا بیینی و له شارو چکه په کی بی پایه خی
ئاوادا پالی لی بداته وه و ژیا نیکی ساده و له هه مان کات دا ده ست
بلاوانه به سه ر به ریت . به پالتویه کی ره شی دراوه وه به بی
ده هات و ده چوو ، که چی ده رگای بو هه سوو نه فسه ره کانی
فه وجه که له سه ر پشت بوو . که رچی قاوه لتی به که ی له دووسی

1

له شارو چکه ی (س) جیگیر بوو بووین . هه سووتان
ده زانن ژیا نی نه فسه ری سوپا چونه : به یانیا ن مه شق و
سواری ، قاوه لتی له مالی سه ر کرده ی فه وچ یا له نوتیل
چووله که په ک ، و شه وانیش خوار دنه وه و قومار . ده رگای دوا
مالی شارو چکه که مان لی دا خرابوو ، که چی عازه بیش خوا
بریبوو ی . بویه ناچار له مه لیه ندی په کتیریدا کو ده بووینه وه و
هه ر له به رگی په کتری ورد ده بووینه وه .

له کوژه له که ماندا ته نیا کابرایه ک هه بوو سوپایی نه بوو .
نه م کابرایه که رچی ته مه نی سی و پینج سالیک ده بوو به لام له چاو

سب زیاتر نه بوو که له لایه ن کونه سه ریازیکه وه ناماده ده کرا ، له لام شه مپانیا په یتا په یتا ده به شرایه وه . مه گه ر خوا بزانی سه رجاوه ی سامان و ده ستهاتی چی بوو ، خو که سیش زاتی سه مگرد نه و پرسپاره ی لی بکات . ژماره یه کی باش کتیبی هه بوو که هه مووی بریتی بوو له رومان و کتیبی سوپایی ، هه موو که س حی هه بوو بی په له کردن له گیرانه وه یاندا بیان خوازیت . نیشی سه ره کی نم کابرایه ده مانچه ته قانندن بوو . هه موو دیواری نووره که ی به فیشک وا دابیژابوو ، ده توت شانته ی هه نگه . کوخه بچکوله قورینه که ی جگه له هه نندی ده مانچه ، هیچی تری تیدا نه بوو شایانی باس بی . سه لقیه یه کی بی پایانی هه بوو له ته قه کردن دا . نه گه ر بیویستایه هه رمی یه ک بکات به نیشان ، هه موو نه ندامانی فوجه که ناماده بوون بی سی و دوو هه رمی که ی له سه ر شه پقه که یان بو بینه وه . زورچار باس سه هاته سه رباسی ته قه ی به رامبه ری ، به لام سیلفیو (با نه وه بکین به ناوی) هه رگیز به شداری نه ده کرد . نه گه ر لییان بهرسیایه ناخوقه ت ته قه ی به رامبه ری ی کردووه ، نه وا به بی زه وقی یه که وه ده بیوت : کردوومه و نیتر دریزه ی بی نه ده دا . دیاربوو به وجوره بهرسیاره قارس بوو . نیمه ش هاتبوینه سه ر نه و بریوایه ی نه م کابرایه ده بی به هوی ده ست و مشتبی بی وینه یه وه ویژدانی تووشی گوناھیک بووبیت . نه وه ش بلیم هه رگیز گومانی ترسنوکیمان لی نه ده کرد ، زه لامی واهه یه هه ر ته نیا سه روووخساری پیوا دلنیا ده کات . ماوه یه ک له وه دوو شتیک پرووی دا که بووه مایه ی سه رسامی هه مووان .

پروژیکیان ده وروبه ری ده که س له نه فسه ره کان له مالی سیلفیو قاوه ل تیمان ده کرد وه هه موو جاریک بریکی باشمان خوارده وه . دوا ی قاوه لتی داوامان له خانه خوی کرد بانقمان بودابنی . زور نارهایی ده رپری چونکه به ده گمن قوماری ده کرد ، به لام سه ره انجام داوای کرد کاغه زینن ، نزیکه په نجا ده رپلی یه کی له سه رمیزه که خر کرده وه و ده ستی کرد به وه ره قه دابه ش کردن . هه موو ده وده مان داو یاری ده ستی بی کرد . سیلفیو عاده تی و ابوو له کاتی یاریدا نه و په ری بی ده ننگ بی و هیچ قسه و باس نه کات . نه گه ر بهاتایه و یاریکه ریک غه له تیکی بکردایه ، سیلفیو یه کسه ر هه موو پاره که ی بو ده گیرایه وه یان زیاده که ی ده خسته لاره . نیمه هه موو شاره زای نه مه بووین و وازمان لی ده هینا به که یفی خوی بجوولیته وه . به لام نه مجاره

نه فسه ریکمان له گه لدا بوو تازه بو فوجه که مان راگویزرابووه ، به ده م یاریه وه ، له خویه وه بانقه که ی زیاد کرد . سیلفیو ته باشیریکی هه لگرت و وه هه موو جاریک راستی کرده وه . نه فسه ره که که لای و ابوو سیلفیو به هه لدا چووه ، ویستی مه سه له که رپون بکاته وه ، به لام سیلفیو بی ده ننگ دریزه ی به یاری دا . نه فسه ره که له حه وسه له پیدا نه ما ، فلچه یه کی هه لگرت و نه وه ی به هه لای ده زانی سرپه وه . سیلفیوش ته باشیره که ی هه لگرت و دووباره ژماره کانی نووسیه وه . نه فسه ره که که شراب و قومارو قاقای هاوپیکانی سه ری گرم کردبوو ، نه وه ی سووکایه تی دانا ، شه معدانیکی زیوینی له سه ر میزه که هه لگرت و هاویشتیبه سیلفیو ، باش بوو نه م له دواسات دا خوی لی لادا . نیمه زور دلگران بووین ، سیلفیوش له رقدا سهی هه لگه رابوو ، چاری ناگری لی ده باری ، هه ستایه سه رپی و وتی : «قوربان پیوای چاک به پروو سوپاسی خوابکه که نه مه له ماله که مدا پرووی دا .»

نیتر نیمه سه ره نجامی مه سه له که مان لاپوون بوو ، هاوپری تازه که مان له ریزی مردووان داده نا . هاوپری چووه ده ره وه و وتیشی . که ی کابرای سه ر بانق بی خوشه نه و ناماده یه بو پروو به پروو بوونه وه ی توله ی نه و سووکایه تی یه . توژیکی تریش دریزه مان به یاری دا ، به لام دیمان خانه خوی که مان هیچ ناگای له یاری نیه . بیوه یه که یه که مال ناواییمان کرد ، هه ر که س بو مه لبه ندی خوی ، به ده م ریشه وه باسی نه و فرمانه شاغیره مان ده کرد که وا به رپویه .

بو پروژی دوا یی له مه شقی سواریدا له یه کتیریمان ده برسی : توپلی نه و نه فسه ره به سه زمانه نیستا زیندوویی ، که چی نه وه نده مان زانی خوی ده رکه وت . هه مان بهرسیارمان لی کرد ، له وه لامدا وتی هیشتا هیچی له سیلفیووه بی نه گه یشتووه . نه مه ش نیمه ی سه رسام کرد . کاتی چووین بو ماله وه بولای ، ده بینن کاغه زیکی ناسی به ده رگا که یه وه هه لواسیوه و فیشه ک له دوا ی فیشه ک نیشانی لی ده گری . وه هه موو جاریک بی نه وه ی وشه یه ک له باره ی به سه رهاتی پروژی پیشووه و بدرکینی ، به خیره اتنی کردین . سی روژی تریش تی په ری که چی نه فسه ره که هیشتا زیندوو بوو . به سه رسامی یه وه له یه کتیریمان ده برسی : توپلی سیلفیو به ته مای شه ر نه بی ؟ . له راستیدا سیلفیو شه ری نه کرد ،

بیانوییه کی بچکوله ی بو خوی هینایه وه له گه له ئه فسره که دا ناشت بووه .

رهنگه ئه مه تا راده یه کی باش پله ی کابرای له چاوی لاره کاندایه کهم کردبیته وه ، چونکه به لایه گه نجانده وه که لایان وایه نازایه تی به رزترین سیفه ته و بوی هه یه زور که مایه تی پیاو بهوشیت ، ترسنوکی دواشته پیاو ری به خوی بدات چاوی لی بهوشیت . به هه ر حال مه سه له که ورده ورده به ته واوی له بیر چوه و سیلفیو کاریگه ری پیشووی به ده ست هینایه وه .

ته نیا من نه هاته وه سه رخوم ، له بهر ئه وه ی سروشت خه یالکی رومانتیکی به خشیبووم وه وه پیشیش له هه موان زیاتر ریزی ئه م کابرایه م ده گرت که ژبانی مه ته لیک بوو بوخوی و به پاله وانی چیروکیکی سه یرم ده زانی . نه ویش هه روا منی به دل بوو . من ته نیا که سینک بهوم که نه و کابرایه له که لیدا له که لی شه یسانی زمان به سترای ده هاته خواره وه له سه رخوو به زه و قیکی سه یرو نائاسایی به وه باسی جوړه هاشتی بو ده کرد . به لام هه رگیز نه و شه وم له یاد نه ده چوه که کابرا به ناره زووی خوی نه یو یست نه و له که یه ی سه ر شه رفی بسپریته وه . ئه م بیره وه ری یه ش وای لی کردبووم نه م ده توانی وه ک جاران له گه لی بچوولیمه وه . شه رمم ده کرد سه یری چاوی بکه م . سیلفیوش خو له وگه له حویانه نه بوو وه ک هیچ نه دیو تیبینی هه مو شتی که نه کات و په ی به هویه که ی نه بات . دیار بوو پیشی دلگران ده بوو . نه وه ی راستیش بی جاریک نا دوچار هه ستم کرد کابرا ده یه وی داخی دلیم بو هه لبریزیت ، به لام من خوم له و جوړه هه لانه لاده داو سیلفیوش نه وه نده سوور نه بوو له سه ری . نیتر له وه به دوا هه ر له ناو براده راندا ده م بینی ، گفتوگوکانی جارام له گه لی دا برایه وه .

دانیشتووانی تیرو ته سه لی شاره گه وره کان ناگایان له هه ست و نه ستانه نیه که به نیسه بت خه لکی لادی و شاروچکه کانه وه شتیکی ئاسایی به . بو نموونه وه کوو چاوه روانی ی رۆژی گه یشتنی بوسته . رۆزانی سی شه ممه و هینی مه لبه ندی سه ر کردایه تی فه وچه که له بهر ئه فسره و پله داران بهر نه ده که وت : هه ندیکیان چاوه پری ی پاره بوون ، هه ندیکیان نامه و نه وانی تریش رۆژنامه . نامه کان لیره وه لوی ده کرا نه وه ، ده نگوباس بو یه کتری ده گپرایه وه وه به م جوړه مه لبه نده که جوش و خروشی تی ده که وت . سیلفیوش که

نامه کانی له ریگه ی فه وچه که وه بهی ده گه یشت سه ری له وی دها . رۆژیکیان نامه یه کی بهی گه یشت ، به په له په لی و بهی نارامی به وه هه لی پچری ، هه رکه چاوی به نامه که که وت شله ژا . نه فسره کان هه ری که مه شفوولی نامه ی خوی بوو ، تیبینی هیچیان نه کرد .

«جه نتمانینه !» ... سیلفیو هاواری کرد ، «زرووف وا پیویست ده کات به زووترین کات ئیره به جی بهیلم . ده بی ئه مشه و بروم . له و پاوه ره دانیم چه ز نه کن بو دواچار ته شریف بهینن بو قاوه لتی . چاوه ریتان ده که م .» ئینجا روی کرده من و له سه ری رۆیشت : «توش پیویسته بییت .» به م قسانه وه به په له مه لبه ندی سه ر کردایه تی به جی هیشته و ئیمه ش دوا ی نه وه ی ری که وتین له مالی سیلفیو یه کتری ببینینه وه هه ری که مان رۆیشت به ری ی خویه وه .

من له کاتی دیاریکراودا گه یشتمه مالی سیلفیو دیدیم نزیکه ی هه موو فه وچه که له وین . کابرا هه موو شت و مه کی پچا بووه ، هه ر دیواره روتته گولله ئاژنه کان دهستی لی نه درابوو ، ده وری سفره مان دا ، خانه خوی تابلوی به که یف بوو ، زوری نه برد ئه م به که یفی به هه موو میوانه کانی ته نیه وه . له گه ل هیوای سه فه ری سه لامه ت و خوش به ختی کابرای سه فه ر له بهر دا ، هه ر شووشه شه راب بوو هه ل ده پچراو مه ی بوو که فی ده کردو پیک بسوو چه ی ده هات ، تا شه و درهنگ مایینه وه . دواپی شه پقه کانمان هه لگرت و سیلفیو یه که یه که خواحافیزی لی کردین . پیش نه وه ی بچه ده ره وه دهستی گرتم ، وه ستاندمی و به ده نگیکی نزم وتی : «ده مه وی چه ند قسه یه کت بو بکه م .» هینیش مامه وه .

میوانه کان هه موو رۆیشتبوون ، هه ر هه ردووکمان به جی مابووین . به رامبه ری یه ک دانیشتین و بی ده نگ سه بیله کانمان داگیرسان . سیلفیو خه یالی رۆیبوو ، هیچ که یفه که ی توژیک له وه و پیشی نه مابوو . رهنگی زه ردو چاوی ناگرین و نه و دووکه له خه سته ی له ده می به رز ده بووه ، وای لی کردبوو له دیویکی راستی بچی . دوا ی چه ند ده قه یه ک سیلفیو په رده ی بی دهنگی دراند .

«له وانه یه نیتر هه رگیز یه کتری نه بینینه وه ، پیش نه وه ی بروم چه زده که م چه ند قسه یه کت بو بکه م .» رهنگه خوشت بزانی

س گوی نادهمه نه وهی نه وانی تر چو نم تی ده گن ، به لام تو م
خوش ده وی و پیم ناخوشه به و نیتیباعه هه له یه وه که له
-مه وه وهرت گرتووه ، به جیت بهیلم . . نینجا وه ستاو
-مستی کرد به پر کرده وهی سه بیله که ی . من سر م شو پر
کرد بووه و چرکه م له خوم بریبوو .

«به لاتوه سه یر بوو ؟» .. له سه ری رویشت .. «که
-خی خوم به و کابرا سه رخوشه (ر) نه پشت ؟ ! . تو ش له و
-وه ره دایت که مادام هه لبراردنی چه که به ده ست من بوو یانی
ژیانیشی له ژیر ره حمه تی دهستی مند ابوو ، به لام ژیانی خوم بی
مه ترسی بووه . تو چه ز ده که ی نه و له سه رخویی یه م بگریه ره وه
م دل گه وره ییم ، که یقی خو ته ، به لام چه ز ناکه م دروت له که ل
یکم ، نه گه ریم توانیا یه توله له - ر - بکه مه وه ، بی نه وهی
به هیچ جوریک ژیانی خوم بخرمه مه ترسی یه وه نه واهه رگیزی تی
خوش نه ده بووم» .

به سه ر سامی یه وه سه یریکم کرد ، نه م دان پیدانانی
ته و او رای چله کاندم . سیلفیو له سه ری رویشت .

«به لی ، هه قی نه وه م نیه ژیانم بخرمه مه ترسی یه وه .
شش سال له مه و به ر شه پارزله یه کم خوار دووه و دوژمنه که شم
هیشتا زرت و زیندووه . زور چه زم ده کرد مه سه له که روون
بیته وه .

«نه ی بو شسرت له که ل نه کرد ؟» . پرسی ، «ده بی
زرووف لیکی دابریپن !» .

«شه یرم له که ل کرد .» سیلفیو وه لامی دایه وه ، «نیستاش
یادگاری شه ره که مانم لایه» .

هه ستایه سه ری و شه پقه یه کی سووری نه خش کراوی
له مقه بایه ک ده رهینا . شه پقه که قه یتانی زه رکه شی پیوه بوو ،
له و جو ره ی فه ره نسایی یه کان بی ی ده لین (بوئی دو پولیس) .
کاتی شه پقه که ی له سه رکرد دیم هه ریه ک نینچ له ژوور ناو
جاوانیه وه کونی گولله یه کی تیدا یه .

«ناگات له وه یه ..» . سیلفیو له سه ری رویشت .. «که
من کاتی خو ی له فه وجی سواره ی - ن - دا بووم . خوشت
مه یلو میزاجم ده ناسی . ده زانی راهاتووم له هه موو شتیک دا
یه که م . به لام له سه رده می لاویتیما نه وه هه وس و ناره زرووم
بوو کاتی نیمه باوی شه ر فروشتن بوو ، منیش یه که م سه ر
به گوبه ندی سو یا بووم زور شانازیمان به سه رخوشی یه وه

ده کرد . ته نانت جاریک به خوشی بوو تسوفی به ناویانگه وه
مه ست بووم که دینیس دافیدوفی شاعر ناوی خستوتنه ریزی
نه مرانه وه . هه ر سات ناساتیک ته قه یه کی به رامبه ری
له فه وچه که ماندا رووی ده داو منیش له زور به یاندا یان دووم
بووم یان به شداریکی چالاک بووم . هاوریکانم زور پیم سه رسام
بوون . به لام سه رکرده کانی فه وچه که که یه ک له سه ری که
ده گوران به پیاو خراپیکی بی چه ندو چوونیان داده نام .

«منیش به ناسووده بی (یا رهنگه نه وه ندهش
به ناسووده بی نه بووبی) که یقم به ناویانگم ده هات . تا کورپیکی
که نجی ده وله مند که بوئی پله و پایه یه کی دیاری کراوی تی
ده هات ، هاته فه وچه که مانه وه . له ژیانمدا که سی وه ک نه و
که شخه و به خته وهرم نه دیوه . بیهینه بهر چاوی خو ت :
لاویتی ، نه قل ، قوزی ، هه له شیی ، نازایه تی بی وینه ،
ناویانگ ، پاره که به هه ر چوار لادا پرشی ده کرده وه و ته و او
بوونی نه بوو . نینجا هه ول بده بزانه ده بی چ نیتباعتیک له سه ر
نیمه دروست ده کات ! . نازناوی پاله وانیتیم که وته لیژی .
له سه ره تاوه که ناویانگمی بیستبوو ، هه ولی دا خو ی بکات به
هاوریم . به لام من به ساردی وه لام دایه وه و نه ویش بی
دلگرانی وازی هینا . هه ستم کرد زور رقم تی په تی . نه و
ناویانگی له فه وچه که و له ناو نافرده تاندا هه بیوو ، نیمانیان
له که لله مدا نه هیشتبوو . هه ولم دا شه ری بی بفروشم به لام
هه میشه ری ی له فروفیله کاندم ده به سته وه و به و فروفیلانه ی
خوی که هه میشه به لامه وه له وانه ی من زیره کانه ترو
له راستیدا تابلی له وانه ی من چاکتر بوون . نه وه موو شتیک
به گالته ده گرت . به لام نیازم ژه هراوی بوو . سه ره نجام
شه ویکیان له ناهه نگیکدا له مالی خاوه ن مولکیکی پولونیایی بینیم
بووه به گولی مه جلیسی هه موو خانمه کان ، به تاییه تیش خانمی
ماله که که نه وکاته من مه سه له یه کم له که لیدا هه بوو . هه ندی
قسه ی ناشیرینم چرپاند به گوی یدا سوور بووه و شه پارزله یه کی
تی دام . هه ردوو کمان په لاماری ده سکی شمشیره کانمان دا .
نافره ت له وناوه دا بوورانه وه و خه لکه که به زور لیکیان جیا
کردینه وه . برپارمان دا هه ر نه و شه وه ته قه ی به رامبه ری
بکه ین .

«شه به قی دابوو . من له شوینی دیاریکراوی خومدا
له که ل سی دوو هه مه که مدا وه ستابووم و به بی نارامی یه کی

له باس نه هاتوره دوه چاوه پروانی دوژمنه که مم ده کرد . کات به هار بوو ، خور زوو هه لات و دنیا که رمی کرد . له دووره وه دیم چاکه ته که ی داوه به سهر شمشیره که ید او له گه ل یه ک تاقه دووه مدا به بی به ره و لامان دی . به ره و پیری چووین . نزیك بووه ، شه پقه که ی پرکردبوو له هه لووژه و گرتبووی به دهستی وه ، دووه مه کان دوازده هه نگاو لیمان دوور که وتنه وه . بریار بوو من یه که مجار ته قه بکه م ، به لام نه وه نده تووره بوو بووم باوه پم به راستی و چیکیری دهستم نه ده کرد . بویه یه که م ته قه م به خشی به و ، به لام دوژمنه که م به مه رازی نه بوو . جا بریار درا یانسییی بو بکه یین . نه و بوی ده رچوو ، به خت چون هه میشه پستی ده گری ! . نیشانه ی لی گرتم و شه پقه که می پیکا . نینجا سهره ی من بوو ، سهره نجام ژیانی که وته بهر دهستم . به وردی تیم پروانی تا که مترین نیشانه ی نیگه رانی له ده موچاویدا به دی بکه م . به رامبه ر ده مانچه که م وه ستابوو ، هه لووژه ی که یوی له شه پقه که ی دهرده هیناو ناوکه که ی تف ده کرده وه به ره و لای من . نه م ساردی یه ی که لله یی کردم . له دلی خومدا وتم : چی ی چی ده گری له وژیانه بی به شی بکه م که به لایه وه هیچ نیه ! . خه یالیکي شه ی تانی به میشکمد ا رت بوو . نه و دهستم نزم کرده وه که ده مانچه که م بی گرتبوو .

دوا بزانه کاتی نه وه ت نیه بیر له مردن بکه یته وه . . من پیموت ، زورحه ز ده که ی به رچایی بکه ییت بویه نامه وی لیت تیک بدهم . .

«به هیچ جوریک لیم تیک ناده ییت» . وه لای دایه وه ، پیای چاک به په نجه ی پیدا بنی . به هر حال خوت چونت بی خوشه با وایی . ته قه یه کت قه رزارم وه میشه له خزمه تتدام .

ناورم دایه وه به لای دووه مه کانمدا و پیم وتن نیستا نیازی ته قاندم نیه . به م جوړه ته قه به رامبه ری یه که مان دوا بی هات .

«سوپام به چی هینشت و له م شوینه بچوکه دا دامه زرام نیتر له وساووه روژنه بووه خه یالم لای توله سندنه وه نه بی ، وا نیستاش کاتی هاتووه .

سیلفیو نه و نامه یه ی له باخه لی دهره یینا که نه م به یانی یه بی ی که یشتبوو ، دای پیم بیخوینمه وه . کابرایه ک (ده بی)

پاریزه ره که ی بی) له موسکوره بوی نووسیوو گوايه فلان زه لام به م زووانه زه ماوه ندی ماره کردنی کچوله یه کی جوان ده گیری .

«هه لت هینا ، سیلفیو وتی ، نه م فلان زه لاهه کی یه ؟ . واده چم بو موسکو تابزانم نه مجاره ش له ده مه ده می زه ماوه ندیدا به هه مان نه و بی باکی یه وه رووبه رووی مردن ده بیته وه وه که نه و کاته ی شه پقه هه لووژه که ی بی بوو ؟ ! .

دوا ی نه وه سیلفیو هه ستایه سهر پی و شه پقه که ی فری دایه سهر زه وی و وه ک پلنگی به ند کراو به ژووره که دا که وته هات و چوکردن . من چزکه م له خوم بریبوو ، ناگام لی بوو چون جوړه ها هه ستو نه سستی ناگوک ناگوک وروژاند بووی .

خزمه تکاره که ی هاته ژووره وه وتی نه سپه کان ناماده ن . سیلفیو به که رمی ده سستی گوشیم ، باوه شمان کرد به یه کدا . سواری عاره بانه که ی بوو . دوو سندووق له عاره بانه که دا بوو ، یه کیکیان ده مانچه ی تیدا بوو ، نه وی تریان شتومه کی خوی . جاریکی تریش خواحافیزیمان کردو نه سپه کان دایانه غار .

2

چهند سالیك تی پیری . زرووقی ماله وه ناچاری کردم له گوندیکی هه ژاری ناوچه ی (س) دا جیگیربیم . هه میشه به دهست سهر وکاری ی مولکه کانمه وه شهرزه بووم و داخم بو ژیانی پيشووی پر ناشووب و بی خه مم ده خوارد . زه حمه تترین شت که راهاتن له گه لیدا نه سته م بوو ، شه وانی ته نیایی پایزو زستان بوو . هه ولم دها تا کاتی قاوه لتي هه ر چونیک بووه کات به سهر بیه م ، قسه م له گه ل موختاری دی ده کرد ، لیم ده خوری بو لای مولکه کانم تا سه پریکی نیش و فرمان بکه م ، یان سهرم له پروژهی تازه دهست بی کراو دها . به لام که تاریک داده هات نه م ده زانی خوم به چی یه وه خه ریک بکه م . نه و چهند کتیبه که مه ی له سندووقی نه م نه و لاو ژووری که نجینه دا په یدام کردبوو ، نه وه نده م خویندبوونه وه له بهرم کردبوون . کیریلوفنای مال به ریوه به ریش چه نده ها جار هه گبه ی چیروکه کانی بو خالی کردبوومه وه . گورانی ی نافرته تان ته واو په ستیان ده کردم نه گه ر مه ی سهری نه هینامایه ته ژان ،

هوانه بوو خووم به خوارنده وه وه ، بگرتایه ، جگه له وهش پیاو و راست نه لی ، دهرسام به هوی نه بیزار یه وه بیم به سرخوشیکی هه میشه یی ، یانی سرخوشیکی بی مانا ، هوانه ی له ناوچه که ماندا له ژماره نایه ن . دراوسیکانیشم ته نیا حوس ی زه لایمی و ابوون له و به خت ره شاننه که نزگه ره وه هه نسک - ن زیاتر هیچیان لی نه ده بیسترا . ته نیایی له هاوړی یه تی هوانه ناسووده تره .

چوار فیرست له ولامانه وه مولکه گرانبه هاکانی کونتیس (ب) بوو ، به لام له پاسه وانیک به ولاره که سی تری لی نه ده ژیا . کونتیس یه کجار ، له یه که م مانگی شوو کردنیدا دیده نی کردبوو ، مانگیک که متر له وی مابووه . له دووم سالی ته نیایمدا دهنگ بلاو بووه گوايه کونتیس و میرده که ی نیازیان وایه هاوین سر له مولکه کانیان بدن . نه وه بوو سره تاي حوزه یران گیشتن .

دیده نی دراوسی یه کی ده وله مه ند شتیکی گرنکه له ژیانی دانیشتونانی دیهاتدا . خاوه ن مولک و دست و به رهیان دوومانگ له پیش و سی سال له دوا ی دیده نی یه که وه باسی ده کن . به نیسبت منیشه وه ، پیاو بو راست نه روات ، هه للا هه للا ی گیشتنی دراوسی یه کی جوان و جه هیل کاریکی زوری تی کردم . سووتوا ی چاوه پروانی بینینی بووم . دوا ی قاوه لتی یه که م یه کشه م مه ی دوا ی گیشتنیان که وتمه ری بو گوندی (س) تا خو م به و خاوه ن شکویانه بناسینم وه ک نزدیکترین دراوسی و مل که چترین خزمه تکاریان .

خزمه تکاریک ری ی نووسینگه ی کونتی پیشان دام و خوی چوو ناوم بگه یه نی . نووسینگه یه کی گه و ره و تابلی ی جوان رازاوه بوو ، دیواره کانی به ره فه ی پرکتیب ته ترا بوو ، له سر هر ره فه یه ش نیوه په یکه ریکی برنجه دانرا بوو . له سر شاگردانکی مه ر مه ر ناوینه یه کی گه و ره قیت بووبووه ، نه رزه که ی به قوماشیکی سه وز داپوشرا بوو ، له سر نه وه شه وه فهرش را خرابوو .

له بهر نه وه ی له مالی خو م شتی وایابم نه دی بوو ، ده میکیش بوو ناگام له ده وله مه ندی که سانی تر نه بوو ، شهرم دایگرتم و به نیگه رانی و بی نارامی یه وه چاوه پروانی کونتم کرد ، وه ک چون خاوه ن داوایه ک له ناوچه یه که وه چاوه پروانی هاتنی وه زیر ده کات . ده رگا کرایه وه و کابرایه کی لی هاتووی سی و دوو

سالان خوی کرد به ژووردا . کونت زور که رم و دوستانه لیم هاته پیشی . دوا ی نه وه ی هه ولم دا به سر چه په سانمدا زال بیم ، خه ریک بوو خو می بی بناسینم ، به لام نه و دست پیشکه ری کرد . دانیشتنی گفتوگوی له سر خو و به ماریفه تی ، زوری نه برد به سر شهرمی ته نیایی دوورو دریزمدا زال بوو .

نه ونده ی نه مابوو ته و او بیمه وه سرخوم ، له پر کونتیس خوی کرد به ژووردا و یه کاویه ک زیاتر له پیشوو په شوکام . به راستی خولقاویکی ناسک بوو . کونت بی ی ناساندم ، منیش هه ولم دا خو م هیمن پیشان بدهم . به لام تازیاتر هه ولم ده دا هیمن بیمه وه ، زیاتر ده په شوکام . بوته وه ی ماوهم بدن بیمه وه سرخوم و به دانیشتنی ناوکوری نه ناسیاوان رابیم ، له به ینی خویاندا که و تنه قسه و وه ک دراوسی یه کی دیرین منیان بی زیاده ماریفه ت به جی هیشته . منیش به ژوره که دا که وتمه گه ران و سه برکردنی کتیب و وینه کان . گه رچی زور شاره زاییم له باره ی وینه وه نه بوو ، به لام وینه یه کیان زور سه رنجی راکیشام نه ویش وینه ی دیمه نیکی دیهاتی ی سویسره یی بوو ، به لام وه نه بی وینه که خوی له خویدا سه رنجی راکیشام ، نه خیر ، به لکوودوو کونی فیشه کی تیدا بوو یه ک ریک له سر نه وی تر .

«نیشا نچی یه کی چاک بووه ،» زووم وه رگیرا بو کونت و وتم :

«به لی ، نیشانچی یه کی لی هاتووه . تو نیشانچی یه کی باش نیت ؟»

«زور باش !» وه لام دایه وه و دلشاد بووم به وه ی سه رنه جام قسه هاته سه ریاسیک که من زور چه زی لی ده که م . «له دووری سی هه نگاوه وه کاغه زی قوما ر ده پیکم ، به ده مانچه ، چونکه ده ستم به ده مانچه را هاتووه ،»

«توخوا ؟!» . کونتیس وه ک زور چه زی له باسه که بی وه لامی دایه وه ، «نه ی گیانه تو ده توانی له دووری سی هه نگاوه وه کاغه زی قوما ر بیکی ؟»

«پروژیک تاقی ده که یه وه ،» کونت وه لامی دایه وه . «من کاتی خوی نیشانچی یه کی خراب نه بووم به لام چوار ساله ده مانچه م نه گرتووه به ده ستمه وه ،»

«تو هوو ،» وتم ، «نه گه ر وایی ، دلنیام نیستا له دووری بیست هه نگاویشه وه لی نادیه ت . ده مانچه ته قانندن پیوستی به مه شقی پروژانه هه یه من خو م نه وه م به سر هاتووه . کاتی

خوی له چاکترین نیشا نچی په کانی فوجه که مان بووم . به لام جاریکیان په ک مانگی ره به ق دهستم له ده مانچه نه دا - ده مانچه که ی خوم لای وهستا بوو - ټینجا ده زانی چی خاوهن شکو ؟ . په که مجار نیشانی شووشه په کم گرتوه له دووری بیست و پینچ هه نگاره وه که چی چوار جار له سه ریه ک لیم نه دا . کاپته که مان کابرایه کی قوشمه و قسه خوش بوو، به ی و تم - هه موو که س ده زانی توهی نه وه نیت نه و شووشه په بپیکیت ! . ناخ ، خاوهن شکو ، پنیوسته مه شق پشت گوی نه خه یت نه گینا نه وه نده ی بهی ناچی هیچت بیر نامینی . چاکترین نیشانچی من ناسیبیتیم هه موو روژی مه شقی ده کرد ، به لای که مه وه روژی سی فیشه کی پیش قاوه لتی ده ته قاند ، فه رز بوو لای ، وه ک چون پیکیک فودکا پیش نان خواردن فه رزه .

کونت و کونتیس زوریان بهی خوش بوو زمانم به ربوو .
 «توزیکی تریش باسی ده ستو مشتیم بو بکه» . کونت برسی .

«ده زانی چی خاوهن شکو ، جاری واهه بوو ده ی بینی میشیک به دیواره که وه نیشوتونه وه - چی په کونتیس ده بینم پیکه نینت دی ، به لام به خوا راستت بهی ده لیم - ئی ئیتر میشیکی . ده دی به دیواره که وه په کسه ر هاواری ده کرد - (کوژا) ده مانچه که م ! . کوژا ده مانچه ی پری بو ده هیناو له گه ل ناله په کدا میشه که به دیواره که وه ده فلیقایه وه» .
 «به راستی بهی وینه په» . کونت هاواری کرد ، «ناوی چی بوو ؟» .

«سیلفیو ، خاوهن شکو» .
 «سیلفیو ؟ !» کونت بازی دایه سه ربهی و هاواری کرد .
 «تو سیلفیوت ده ناسی ؟ !» .

«بیکومان خاوهن شکو . من و سیلفیو دوو هاواری گیانی بووین . له فوجه که ماندا وه ک په کی له خومان پیشوازیمان لی کرد . به لام واپینچ ساله هیچم له باره یه وه نه بیستوهه . یانی خاوهن شکو چه نایبستان ده تان ناسی ؟ !» .

«به لی ، منیش چاک دم ناسی . قهت باسی بو نه کردوویت ... به لام نا ، ری ی تی ناچی ... قهت باسی دیمه نیکی گرنکی ژیانی بو نه کردوو ی ؟» .
 «خاوهن شکو .. چه نابتان مه به ستان له و کاته یه که که نجیکی که شخه چی شه پازلله په کی لی دابوو ؟» .

«باشه قهت ناوی نه و که شخه چی په ی بهی نه وو، نووی ؟» .

«نه خیر خاوهن شکو بهی نه و تووم» .
 له پراستی ی شته که م بو ده رکه وت .
 «ئو ، خاوهن شکو بم بووره ! .. بیری نه وه م نه بوو . نه وه تو بووی ؟»

«ئا ، من بووم» . کونت به په شوکاو ی په کی زوره وه وه لامی دایه وه .

«نه و وینه یه ش که دوو گولله که لی داوه ، یادگاری دوا په کتر بینیماته ...» .

«ئو خوايه ، کونتیس وتی ، «تکات لی ده که م باسی نه وه مه که ، ده زانی چه ندی لی ده ترسم ..»

«ده زانم به لام ده بی هه مووی بگیری مه وه» . کونت وه لامی دایه وه . «نه م ده زانی چون سوو کایه تیم به سه ر براده ره که ی هیناوه ، ده با بشزانی چون سیلفیو توله ی لی کردمه وه» . کونت کورسی په کی قولداری بو راکیشام و فنیش به و په پری زه و قه وه گویم بو نه م به سه رهاته ی خواره وه شل کرد .

«پینچ سال له مه و به ر ژنم هینا . په که م مانگ ، یانی مانگی هه نگوینم لیره ، له م گونده به سه ر برد . من خوشترین روزانی ژیان و په کی که له ناخوشترین یادگار ه کانیشم له م خانوره دا به سه ر بردوه .

نیواره یه کیان پیکه وه چووینه دهره وه . نه سبهی خیزانه که م به له سه بوو ، ژنه که م نیگه ران بوو ، په شمه که ی دایه ده ست من و خوی به بهی گه رایه وه بو ماله وه ، منیش به سواری . عاره بانه یه کی سه فه ریم له حه وشه که ماندا به دی کردو له وی بهی یان و تم چه نتمانیک له نووسینگه که مدا چاوه ریمه و نایه وی ناوی خوی بلیت ، ده لی گوايه نیشم بهی په تی . که چوومه ژوره وه بینیم لیره دا ، له به رده م نه م ناگردانه دا ، کابرایه کی ته پ و توژاوی ریش دریزه و ستاوه . به ره و پرووی چووم و هه ولم دا بیرم بیته وه کی په .

«کونت ، چی په نام ناسیته وه ؟ !» . کابرا به دهنگیکی له رزیوه وه وتی .

«سیلفیو !» . هاوارم کرد ، نه وی راستی بهی هه ستم کرد ترس دای گرتووم .

«خویه تی ، کابرا وتی ، «نیستا سه ره ی منه بته قینم .

ستوم ده مانچه که م خالی بکه مه وه . نامادهیت ؟ .

ده مانچه که ی له باخه لی سهر سنگیه وه دیار بوو . دوازه
هه گام ژماردو له و سووچه دا راهه ستام و داوام لی کرد خیرا
کت . پیش نه وهی ژنه که م بیته وه په نجه ی پیدا بئی . به لام
ه سینوی پروناکی یه وه خوی دواخت . مومیان بو هینا ،
هرگام داخت و داوام کرد ری ی که س نه دن بیته ژوره وه .
نیجا داوام لی کرد ته قه م لی بکات . ده مانچه که ی دهر هینا و
جسانی لی گرتم . ده ستم کرد به چرکه ژماردن ، بیرم له
حیزانه که م کرده وه . ده قه یه ک بی نارامی ی تال تی په ری .
سیلفیو دهستی به ردایه وه .

«به داخه وم ، سیلفیو وتی ، ده مانچه که م ناوکه
هه نووژه ی تیدانیه ، گولله ش زور قورسه . ناتوانم ، نه مه به
ته قه ی به رامبری دانانیم ، به لکوو به پیاو کوشتنی ده زانم .
فیرنیم پیاوی بی چه ک بکوژم . باله سه ره وه ده ست بی
که ی نه وه . با یانسیب بکه ی ن بو یه که م ته قاندن» .

سهرم لی دهر نه ده کرد ، نه وه نده ی له بیرم بی رازی
نه بووم . به لام دواچار ده مانچه یه کی ترمان هینا . دوو پارچه
کاغه زیشمان هینا و پینجامانه وه ، نه و خستیه شه بکه که یه وه ،
نه و شه بکه یه ی که روژی له روژان کوناو دهرم کرد بوو .
نه مجاره ش بو من دهر چوو . به زه رده خه نه یه کی واوه که
هه رگیز له یادم ناچی وتی «کونت .. شه ی تانیش به ختی وه کوو
توی نیه ، نازانم چیم لی به سه هاتبوو ، نازانم چون ریم بی دا
نه وه م بی بکات . به لام به هر حال په نجه م نا به په له پیتکه داو
نه و وینه یه م پیکا . (کونت په نجه ی بو وینه گولله کون کردو وه که
راکیشا .) روومه تی سوور هه لگه را کونتیس په نگی بوو
به کاغه زی سهی . منیش نه م توانی سه رسامیم بخومه وه .

«ته قاندم ، کونت له سه ری رویش ، سوپاس بو خوا نه م
پیکا . نینجا سیلفیو .. له وساته دا دیمه نی زور ترسناک بوو ...
نیشانی لی گرتم . له پریکدا دهرگا کرایه وه و ماشا به هاواره وه
خوی کرد به ژورداو خوی هه لدایه سه شانم . که نه وم بینی
هاتمه وه سهر خوم و پیم وت :

«کیانه که م ، نه وه تا به سوچه تمانه ، بو وات له خوت
کردو وه ؟ . برو توژی ناو بخوره وه ، نینجا وه ره وه بو لامان
ده مه وی هاو پله و هاوری ی دیرینتم بی بناسینم» . ماشا
هیشتا باوهری نه ده کرد .

«پیم بلی نه وهی میرده که م ده یلی راسته ؟» . پرووی کرده
سیلفیوی ترسناک و لی ی پرسی .

«راسته ته نها نیوه ، هه ردو وکتان به سوچه تمانه .
کونتیس ، کونت هه میشه به سوچه تیه تی» . سیلفیو وه لامی
دایه وه ، «جاریکیان به سوچه ت شه پارلله یه کی لی دام ، ته قه ی
لی کردم و دای له شه بکه که م هه ر به سوچه ت ، نیستاش هه ر
به سوچه ت ته قه ی لی کردم و نه ی پیکام نیستا منیش ده مه وی
سوچه تیک بکه م .»

دووباره خوی واپیشان دا نیشانم لی بگری له به رده م
ماشادا . ماشا خوی هه لدایه سه ر پیلاره کانی .

«ماشا ، هه سته ، هه یام مه به !» . له توانامدا
نه ماوهاوارم کرد ، «توش قوربان به س گالته به و نافرته
به دبه خته بکه ! . ده ته وی ته قه بکه ی یان نا ؟» .

«نامه وی» . سیلفیو وه لامی دایه وه ، «نیستا دلم ناوی
خوارده وه . به نیگه رانی و بی نارامی بینیمیت . ناچارم کردیت
ته قه م لی بکه ی ، نه وه نده ش به سه . وازت لی دینم بو خوت و
ویژدانت . له بیرت نه چمه وه» .

ویستی بروات به لام له به ر دهرگا که دا راهه ستا ،
سه یریکی نه و وینه یه ی کرد که من پیکابووم ، نینجا بی نه وه ی
نیشانه ی لی بگری ، په نجه ی نا به به له پیتکه داو لی دا
رویش . ژنه که م بوورایه وه . خزمه تکاره کانم نه یان ویرابوو
ری ی لی بگرن ، به ترس و له رزه وه سه یریان ده کرد . هه نگاهوی
نایه هه یوانه که وه ، بانگی عه ره بانچی یه که ی کردو بی نه وه ی
من مه سه له که تی بکه م رویش .

کونت هه ر نه وه نده ی وت . به و جوړه کوتایی نه و
چیرو که م بو دهرکه وت که سه ره تاکه ی روژی له روژان نه وه نده
کاری تی کرد بووم . نیتر هه رگیزاو هه رگیز پاله وانه که یم
نه دیه وه . ده لین گوايه نه م سیلفیویه له کاتی راهه پینی
نه لیکسانده ر نیپسیلانته دا سه رکرده ی هیزیک بووه و له شه ری
سکولیانی دا کوژراوه .

له م کتیبه وه وه رگیز راهه :